خشکیدن سهم گرمساری‌ها از حبله رود/ آبی که نصیب کشاورز نمی‌شود

موضوع انتقال آب به گرمسار از آن کلاف‌های سردرگمی است که مدت‌ها باید دنبال ابتدا و انتهای آن باشیم، پروژه‌ای که اندر خم کوچه مانده و اختصاص سهم کشاورزان فعلاً درهاله ای از ابهام است.

به گزارش پایگاه خبری اگروفودنیوز؛ در طول دهه‌های اخیر طرح‌ها و برنامه‌های متعددی برای تأمین آب شرب و کشاورزی پایدار به گرمسار طرح‌ها و برنامه‌های مختلفی تهیه در سطح شهرستان و حوضه آبریز حبله رود مطرح‌شده که برخی از آنها قابلیت اجرا داشته و برخی دیگر نیز در دست اجرا است اما شاید انتقال آب حبله رود به‌وسیله لوله مهم‌ترین این طرح‌ها محسوب شود که به موضوعی فرسایشی بدل شده است.

به علل مختلف از جمله عدم برنامه‌ریزی و اجرای طرح‌های توسعه جامع در سطح حوزه آبخیز حبله رود و دشت گرمسار و انجام اقدامات یکسویه و تک‌بعدی و همچنین ضعف علمی برخی مطالعات صورت گرفته که بر تصمیمات سیاسی واداری نیز تأثیرگذار بوده است، شاهد طولانی شدن زمان اجرای طرح‌های آبرسانی و تغییر نظام‌های بهره‌برداری کشاورزی هستیم که دراین‌بین نه‌تنها کشاورزان بلکه عموم مردم منطقه متضرر

می‌شوند.

اخذ تمهیدات لازم برای انتقال آب

بهره‌برداری از منابع آب رودخانه حبله رود به علت افزایش تقاضا و ثبات منابع آبی، تبخیر و … به حد بحرانی خود نزدیک می‌شود. از سوی دیگر برخی طرح‌های آب‌رسانی در گرمسار نه‌تنها نقش بارز و تأثیرگذاری برای حل مشکلات موجود ایفا نکرده بلکه باعث اتلاف سرمایه‌های ملی و عدم کارایی طرح‌ها و تخریب منابع کمیاب آب‌وخاک منطقه نیز شده است موضوع بحران آب و وضعیت منابع آبی رودخانه حبله رود و انتقال آن به دشت گرمسار هرروز پیامدهای اقتصادی، اجتماعی و زیست‌محیطی عمیق‌تری را در این منطقه رقم می‌زند.

بهره‌برداری از منابع آب رودخانه حبله رود به علت افزایش تقاضا و ثبات منابع آبی، تبخیر و … به حد بحرانی خود نزدیک می‌شود که این علاوه بر جنبه‌های اقتصادی، وجهه سیاسی نیز دارد بررسی روند تاریخی انتقال آب به دشت گرمسار نشان می‌دهد که مباحث و چالشهای پیرامون استفاده از منابع آب رودخانه حبله رود و حق آبِ دشت گرمسار از طریق کانال ولوله هنوز در مرحله اولیه است در آینده می‌تواند سرمنشأ تنشها و مشکلات داخلی فراوانی باشد لذا به نظر می‌رسد برای اجتناب ازاین‌گونه مسائل تدوین حقوق استفاده از منابع آب و قوانین خاص ضروری باشد.

بحران خشکسالی در گرمسار

برای تأمین آب کشاورزی و شرب گرمسار و همچنین توسعه پایدار کشاورزی در کنار کاهش مشکلات طرح‌ها و برنامه‌های مختلفی اجراشده که یکی از پروژه‌های مهم این حوزه احداث سد نمرود بر روی سرشاخه رودخانه حبله رود است مطالعات اولیه این سد قبل از انقلاب آغاز شد ولی به دلایل مختلف عملیات احداث آن به تعویق افتاد.

سال ۸۴ احداث این سد آغاز و با حجم مفید مخزن ۱۲۲ میلیون مترمکعبی ادامه یافت اما علی‌رغم وعده‌های فراوانی که برای اتمام عملیات اجرایی پروژه و آبگیری سد تاکنون داده‌شده، به نظر می‌رسد برای بهره‌برداری از آن حداقل تا اوایل سال ۹۸ باید منتظر ماند از سوی دیگر همه آب ذخیره‌شده این سد به گرمسار نخواهد رسید و زمزمه‌هایی مبنی بر انتقال آب به سایر مناطق نیز به گوش می‌رسد.

سد نمرود در شرایطی کاربردی است که آب پشت آن باشد و در کنار

تأمین آب باغداران بالادست رودخانه، آب حبله رود به شهر گرمسار نیز برسد زیرا در حال حاضر چندین سال است که در فصل گرما آب کشاورزی به دشت گرمسار قطع یا به حداقل ممکن می‌رسد و متأسفانه این مشکلات باعث شده تا کشاورزان اقدام به حفر تعداد قابل‌توجهی چاه عمیق و نیمه عمیق کنند که به دلیل برداشت بیش‌ازحد از آن‌ها سطح آب‌های زیرزمینی کاهش‌یافته و همچنین آب‌شور شده است.

در بحث آب شرب مردم منطقه نیز به دلیل عدم توفیق برنامه‌های محلی و منطقه‌ای و نوسانات آب رودخانه حبله رود شاهد هستیم که آب شرب گرمسار با آب چاه اختلاط می‌شود که این امر کیفیت آب را کاهش داده است، البته دولت‌ها معمولاً به توسعه و حمایت در تأمین آب شرب نگاه ویژه‌ای دارند، اما در شهرستان‌های گرمسار و آرادان به علت نقص در پروژه‌های آب‌رسانی، سال‌ها است که مردم این منطقه از نعمت داشتن آب شیرین و سالم محروم هستند.

ضرورت برنامه‌ریزی

در اکثر موارد، تلاش‌ها معطوف به ایجاد برنامه‌های آمایشی و منطقه‌ای در سطح ملی نشده است؛ وجه بارز اغلب طرح‌ها برای رفع این معضل نیز تهیه نقشه‌های آرمانی جغرافیائی است حال‌آنکه در درجه اول هر برنامه منطقه‌ای بایستی الزام در منطقه تهیه‌شده و ویژگی‌های خاص جغرافیائی تاریخی و انسانی منطقه را لحاظ کرده باشد.

دوم اینکه برنامه‌های منطقه‌ای گذشته فاقد یک برنامه مالی و جریان مالی قابل تنظیم و اجرای مجزا بوده و در عوض به احکام اداری و مصوباتی مرتبط می‌شده که خواه‌ناخواه فاقد امکان به اجرا درآمدن بوده است. عدم وجود یک برنامه و جریان مالی که ارتباط ارگانیک با برنامه منطقه‌ای و یا ملی داشته باشد می‌تواند به تنهائی دلیل کافی برای شکست هر برنامه‌ای باشد

مشکل سوم که با برنامه مالی نیز ارتباط دارد عدم توجه به کارکردهای قیمت‌های اقتصادی برای منابع خصوصی و کالاهای عمومی ازجمله منابع آب، زمین و محیطزیست و فضای جغرافیائی است.

طبیعتاً عدم سازمان‌دهی یک برنامه به‌نحوی‌که بتواند علائم اقتصادی بروز داده و عاملین اقتصادی پراکنده را به‌صورت خودکار هدایت کند و بر اساس اهمیت نسبی به‌خودی‌خود منابع مالی تجهیز کند دلیل دیگری برای شکست برنامه مالی و برنامه اجرائی است.

موضوع دیگر حفاظت از آب در برابر آلودگی‌ها در مسیر انتقال است از دسترس فاضل آب و آلاینده‌های مسکونی و صنعتی در امان نیست گرچه ممکن است استدلال شود آب سدها و رودخانه‌ها نهایتاً تصفیه می‌شود، لکن منطقی نیست که ابتدا آب را آلوده و سپس تصفیه کنیم چون در این فراگیرد بعضی آلاینده‌ها باقی‌مانده و آب نیز کیفیت خود را از دست می‌دهد.

انتقاد نسبت به برداشت از بالادست نمرود

غلامرضا کاتب نماینده مردم گرمسار و آرادان در مجلس شورای اسلامی ضمن انتقاد از برداشت آب از بالادست سد نمرود در استان تهران، گفت: پایداري و ایجاد توسعه نیازمند دو عامل اصلی آب و برق است که متأسفانه باید گفت کمبود آب در این شهرستان مشکلات اساسی به وجود آورده است.

وی افزود: کمبود آب مانع اصلی توسعه در منطقه است از سوی دیگر برداشت آب از سوی بالادستی‌ها از منابع آبی گرمسار ابراز نگرانی کرد و افزود: برداشت نامتعارف از منابع آبی در بالادست منجر به کاهش ذخایر آبی گرمسار شده و ابعاد این حرکت نسنجیده سطوح گوناگون کسب‌وکار در گرمسار را تحت شعاع قرار داده است.

کاتب افزود: یکی از گرفتاری‌های ما آن است که سد نمرود در استان تهران قرارگرفته است که این موضوع در تأمین آب شهرستان‌های گرمسار

و آرادان اختلال ایجاد کرده و از سوی دیگر نیمه‌کاره ماندن پروژه «بی او تی» از سال ۹۴ نیز مزید بر علت شده است هرچند اجرای طرح نظارتی بر اراضی بالادستی در دستور کار وزارت نیرو قرار دارد اما باید اقدامی فوری در این زمینه کرد.

نظر وزیر درباره «بی اوتی»

اردکانیان وزیر نیرو در سفری که به گرمسار داشت درباره «بی او تی» سیمین دشت، توضیح داد: اجرای این طرح نقش بسیار مهمی در کاهش مصرف آب و احقاق حق‌آبه بهره‌برداران و کشاورزان محلی خواهد داشت از سوی دیگر سد نمرود نیز تکمیل می‌شود و یکی از معاونان وزارتخانه مسئول پیگیری این پروژه شده تا با تأمین اعتبار موردنیاز زمینه تکمیل آن فراهم شود.

وزیر نیرو همچنین درباره مشکلات پروژه آبرسانی از بند انحرافی سیمین دشت به گرمسار نیز توضیح داد: قرارداد این پروژه در زمان‌بندی دوساله به پایان نرسیده و برای بهره‌برداری به تأخیر افتاده که باید با همکاری و تعامل پیمانکاران و مسئولان در سطح استان و کشور جبران شود.

اهمیت بی او تی و سیمین دشت

ایرج حیدریان مدیرکل آب منطقه‌ای استان سمنان با اشاره به پروژه آبرسانی از بند انحرافي سیمین دشت به گرمسار موسوم به «بی او تی» که از سال ۹۳ آغازشده است، گفت: ۳۲ کیلومتر از خط انتقال آب در این پروژه تکمیل و بهره‌برداری شده است همچنین این پروژه با قرارداد ۱۸ ماهه کلنگ زنی شده است و این پروژه تاکنون تکمیل‌نشده و باید مشکلات موجود با پیگیری وزارت نیرو رفع شود اما در کل باید گفت فعلاً پیشرفت فیزیکی مجموع این پروژه حدود ۳۰ درصد محاسبه شد است.

جوراب لو مدیر امور منابع آب گرمسار نیز معتقد است سد نمرود به‌عنوان یک ظرفیت مهم برای رفع مشکلات مردم گرمسار و آرادان و ایوانکی در بحث کمبود آب کشاورزی و شرب محسوب می‌شود و لذا در سال جاری و سال گذشته با ذخیره ۲۱ میلیون مترمکعبی سد نمرود به جلوگیری از کم‌آبی در این منطقه کمک شایانی کرد و کمبود آب از طریق سد نمرود تا حدودی برطرف شد اما در حال حاضر مشکلی که با آن مواجه هستیم وجود روستایی به نام «سلِ بن» است که در قسمت مخزن سد قرار دارد که اگر جابه‌جایی آن صورت گیرد می‌توانیم میزان ذخیره

آب را از ۲۱ میلیون مترمکعب به حدود ۵۵ میلیون مترمکعب برسانیم.

جوراب لو در ادامه از پروژه مهم دیگر شهرستان گرمسار را انتقال آب کشاورزی و شرب از طریق کانال سیمین دشت به گرمسار نام برد و گفت: در حال حاضر، آب باکیفیت را از طریق این کانال به شهرستان‌های گرمسار می‌رسانیم درباره «بی او تی» نیز باید گفت آبگیری خط لوله مذکور از بند انحرافی سیمین دشت واقع بر رودخانه حبلهِ رود در ۴۰ کیلومتری شمال شرقی شهر گرمسار انجام و پس از پیش‌تصفیه آب، توسط ۴۲ کیلومتر خط انتقال لوله به محل تصفیه‌خانه گرمسار منتقل خواهد شد.

آیا مشکلات کشاورزان حل می‌شود

محمدی رئیس خانه کشاورز گرمسار با تأکید بر اینکه حذف حق آبِه مردم گرمسار از رودخانه حبله رود فاجعه است، گفت: مسئولان باید پاسخگوی تمامی آسیب پذیران دشت گرمسار باشند، متأسفانه هنوز عمق فاجعه زیست‌محیطی و تأثیرات بلندمدت مشکلات مربوطه به حذف حق آبِه لازم مردم گرمسار از رودخانه حبله‌رود، ارزیابی ملی نشده و با این وضعیت قطعاً در سال‌های آینده، اندک آب رودخانه نیز برداشت می‌شود تا هیچ سهمی برای دشت گرمسار باقی نماند.

محمدی معتقد است: برای انتقال آب صنعت و کشاورزی در درازمدت باید

انتقال آب با لوله و در کوتاه‌مدت برای آب کشاورزی از حدفاصل بند انحرافی بن کوه – سیمین دشت در بستر کانال انتقال آب انجام شود و شارژ کنتورهای هوشمند کشاورزی برای حدود چهار ماه در سال و خاموشی برای دو الی سه‌ماهه در زمستان برای جبران کسری مخازن آب، دو پیشنهاد برای احیای کشاورزی گرمسار است.

درنهایت انتظار مردم شهرستان‌های گرمسار و آرادان تسریع در احداث و بهره‌برداری کامل از سد نمرود و انتقال آب شرب لوله‌کشی از سد به تصفیه‌خانه و اصلاح و افزایش ظرفیت سیستم‌های تصفیه‌خانه گرمسار است.

همچنین تخصیص کامل بودجه و اعتبارات این پروژه است تا شاید پس از سالیان طولانی رنج و مشقت فراوان، مردم کام تلخ روزهای آب‌شور را با آشامیدن آب شیرین از لوله‌های آب منازل خودشیرین سازند.

متهمان اصلی بحران در منابع آبی ایران؛ تغییر اقلیم یا سد سازی

وضعیت نگران کننده منابع آبی کشور که برخی از آن با عنوان «ورشکستگی » نام می برند ، در زمان حاضرمهمترین چالش این روزهای محیط زیست ایران محسوب می شود . براساس هشدار رییس سازمان حفاظت محیط زیست، ۷۰ درصد مشکلات کشور از آب است و بی توجهی به بحران آب ایران را نابود خواهد ساخت.

به گزارش ایرنا، زنگ خطر منابع آبی ایران از مدت ها پیش نواخته

شده و حتی مسئولان رده بالای کشور بارها نسبت به بروز خشکسالی و جنگ آب در سطح منطقه هشدار داده اند. از طرفی تغییرات اقلیمی نیز تهدید بزرگ زمین در قرن بیست و یک است. در این باره «محمود نکوئی مقدم» دبیر علمی همایش بین‌المللی تغییرات اقلیمی و نظام سلامت به تازگی عنوان کرد: تغییرات اقلیمی یکی از بزرگ ترین تهدیدات سلامت انسان ها در قرن بیست و یکم است و این تهدیدات در حوزه سلامت و رفاه مردم بیشتر نمود پیدا می کند و اثرات زیانبار آن می تواند تهدیدی برای دستیابی به توسعه پایدار در جوامع باشد.
به گفته کارشناسان محیط زیست، تغییرات اقلیم جهانی و مدیریت نادرست انسان بر طبیعت، دو عامل تهدید کننده منابع و ذخایر آبی ایران به شمار می روند. افزایش جمعیت، توسعه ناپایدار کشاورزی و صنایع، عدم مدیریت آب های سطحی، هدررفت بالای آب در شبکه های انتقال به دلیل فرسودگی تاسیسات، الگوی نادرست مصرف خانگی و مدیریت ناصحیح سدسازی، مهمترین دلایل انسانی بحران در منابع آبی ایران هستند.
«پرویز کردوانی» جغرافیدان و پدر علم کویرشناسی ایران در گفت وگو با پژوهشگر ایرنا ضمن تشریح وضعیت منابع آبی ایران، از میزان تاثیر تغییرات آب و هوایی جهان و اقدامات انسانی بر الگوی بارش ها و ذخایر آبی سخن گفت.
مشروح دیدگاه های کردوانی در ادامه آمده است:

جهان در خطر تغییر اقلیم

تغییر اقلیم در جهان یکی از اصلی ترین دلایل کم آبی در کشور است. منابع آبیِ هر کشور مقدار بارشی است که از طریق برف، باران یا تگرگ به سطح آن می ریزد که این میزان به طور معمول ثابت است. اما از زمانی که کره زمین گرم شده و سال به سال نیز گرمتر می شود، به دلیل تغییر دمای هوا، بارش در مناطق پربارش بیشتر و در مناطق خشک کمتر شده است.
الگوی بارشی ایران تحت تاثیر تغییر اقلیم، به سمت بی نظمی حرکت می کند. تا پیش از این شرایط، برف منبع خوبی برای شهرها به ویژه تهران بود به ویژه زمانی که از فصل پاییز بارش برف آغاز می شد و تا بهار کم کم آب می شد و منابع را سیراب می کرد اما اکنون با تغییر شرایط آب و هوایی ابرها حدود ۵۰۰ متر بالاتر رفته و بارش به بخش های بالاتر یعنی مناطق کوهستانی محدود شده است. برای نمونه در دهه های ۲۰ و ۳۰ برف در دشت های مناطق مرکزی کشور مانند گرمسار تا اندازه ای بود که حیوانات برای یافتن غذا به مناطق مسکونی پناه می آوردند در حالی که سال ها است که در دشت ها و مناطق خشک

برفی نمی بارد. برعکس در مناطق خشک به دلیل افزایش دما، بارندگی افزایش یافته
این گونه نیست که تغییر اقلیم تنها الگوی بارشی ایران را مورد تاثیر قرار داده باشد بلکه در سایر نواحی کوهستانی جهان مانند کوه های آلپ نیز شاهد تغییراتی هستیم. گرم شدن کره زمین، نظم بارشی و دما را از بین برده است. برای نمونه سه سال دوره خشکسالی و پس از آن هفت سال ترسالی داریم و دیگر زمان بارش ها قابل پیش بینی نیست چون از نظم خاصی پیروی نمی کند.
گرم شدن کره زمین باعث افزایش تبخیر آب و مانع نفوذ آب به زمین شده است. از طرفی رودهایی که تا پیش از آن پس از بارش خروشان شده و طغیان می کردند تا تالاب ها، باتلاق ها و دریاها را سیراب کنند، دیگر آبی برای طغیان ندارند. این ها همگی ناشی از تغییرات اقلیم در جهان است.

سدسازی خوب نیست

سدسازی در اصل، بد نیست بلکه مدیریت نامناسب سد باعث شده تا شرایط اینگونه شود. برای نمونه سد زاینده رود باعث نشد که تالاب گاوخونی خشک شود بلکه این مدیریت نادرست بود که این بلا را سر زاینده رود آورد.
من درباره پروژه های سدسازی ترکیه با خبرگزاری آناتولی ترکیه گفت وگو کردم. عده ای گمان می کنند که سدسازی های کشور ترکیه باعث بروز خشکسالی در ایران خواهد شد اما خیر این گونه نخواهد بود. اگر مدیر باشند، انسان باشند این پروژه ها باعث کنترل آب های سطحی و افزایش منابع آبی خواهد شد. برای مثال در تابستان که بارش ها کمتر می شود، آب دجله و فرات کاهش می یابد اما ساخت سد روی این رودها باعث یکنواختی بهره برداری از آب در طول سال می شود. تنها در زمان پر کردن سد مقداری از آب کاهش می یابد که آن را نیز با مدیریت می توان به پایین دست و مناطق کشاورزی رساند.
ما سد ساختیم تا ماه های کم بارش، آب در اختیار داشته باشیم و آب دهی را یکنواخت کنیم اما اکنون خطرناک ترین تهدیدات در آینده برای ایران به دلیل مدیریت نامناسب همین سدها خواهند بود. در حقیقت سد باعث تشدید وضعیت منابع آبی ایران شد.
زنگ خطر کاهش پوشش گیاهی
کاهش بارش در نخستین تاثیر خود باعث کاهش پوشش گیاهی به ویژه در مناطق کوهستانی می شود. پوشش گیاهی و جنگل ها، مادر رودخانه ها هستند و همچون عروق، به رودخانه ها آبرسانی می کنند. بارش در ارتفاعات پوشیده از جنگل و پوشش گیاهی باعث می شود تا گیاه با

ریشه های خود آب را به زمین نفوذ داده و مانع راه افتادن سیل می شود. آبِ در زمین نفوذ کرده نیز مانند چشمه از زمین دوباره بیرون می آید. بنابراین رودهایی در جریان دائمی هستند که چشمه سار داشته باشند.
وضعیت پوشش گیاهی ایران در حال حاضر نگران کننده است. جنگل ها و مراتع ایران به دلیل کاهش بارش و چرای دام در حال از بین رفتنند. بنابراین آب به زمین نفوذ نمی کند و زمین سفت می شود. آب های سطحی پس از هر بارش به صورت سیل و سیلاب راه افتاده و هرآنچه سر راه است، تخریب می کنند.

مدیریت نامناسب؛ عامل تنش در منابع آبی

عوامل طبیعی کاهش بارش را در به خطر افتادن منابع آبی که کنار بگذاریم، به عامل اصلی یعنی انسان می رسیم. مدیریت نادرست منابع آبی مهمترین عامل تنش در منابع آبی ایران است. کاهش پوشش گیاهی در کوهستان باعث راه افتادن گل و لای به سمت مخازن سدها و کاهش عمر آن ها شده است. تا پیش از آن به دلیل طرح های آبخیزداری آب به زمین نفوذ می کرد. با گذر زمان و کاهش بارس، امکان ذخیره آبی کمتر شده است.
سد کرج در حال حاضر شرایط خوبی ندارد. حدود نیمی از مخزن سد کرج از گل و لای پر شده و با گذشت زمان و کاهش بارش، امکان ذخیره آب نیز کمتر می شود. حال بر این شرایط، مدیریت نادرست در سد را اضافه کنیم. به محض افزایش بارش و نگرانی از طغیان سد، دریچه ها باز می شود، آب به سمت خانه ها و زمین ها روانه می شود. در پایین دست سدها مناطق مسکونی، هتل و رستوران ساخته شده است.
انسان مخرب در دشت ها نیز وضعیت نامناسب دیگری به وجود آورده است. به دلیل حفر چاه و بهره برداری فراوان از منابع آبی زیرزمینی، دشت ها نشست کرده اند، بارش به دشت نفوذ نمی کند، سیل در دشت ها سرازیر می شود. این در حالی است که جمعیت روز به روز افزایش می یابد. توسعه روستایی باعث حفر چاه های بیشتر و حذف قنات شد زیرا با قنات نمی شد آب را غارت کرد.

توسعه ناپایدار صنعت و کشاورزی؛ بلای جان منابع آبی

درست استفاده نکردن از منابع آبی، غارت چاه های تجدید شونده بدون فرصت دهی برای تجدید، توسعه بی رویه کشاورزی و توسعه صنعت اطراف بدون توجه به ذخایر آبی از دیگر چالش های موجود در وضعیت منابع آبی است.
در قانون، اولویت مصرف آب به آب شرب داده شده است در حالی ساخت صنایع کوچک و بزرگ در نزدیکی شهرهای پرجمعیتی مانند اصفهان و یزد

که شهرهای کم آبی هستند، باعث تشدید وضعیت آبی در این منطقه شده است. تامین آب صنایع باعث محدودیت در آبرسانی به مناطق مسکونی اطراف شهرها شده است. مهمترین منطقه صنعتی ایران شهر یزد است اما این شهر رودی ندارد. آب های زیرزمینی در این منطقه تاحدی پایین رفته که در عمق بیش از ۲۰۰ متر می توان به آب دست یافت.
صنایع بزرگ مانند گل گهر سیرجان، مس سرچمسه و چادرملو یزد از این دست صنایعی هستند که بخش زیادی از آب منطقه مرکزی را به خود اختصاص داده است. فاضلاب ها را خریدند، آب روستاها را خریدند. الان صنعت داریم اما آب نداریم. تصمیم داریم آب شور از دریای عمان به مناطق صنعتی مرکزی منتقل کنیم؛ دریای عمانی که خود دچار مشکلات زیست محیطی مانند مرگ مرجان ها و ماهی ها است. در همه حال در حال نابودی هستیم حتی زمانی که می خواهیم راهکار بهبود ایجاد کنیم.

معاون وزیر نیرو: ۳۰۰ شهر در نقطه تنش آبی قرار دارند

معاون وزیر نیرو در امور آب و آبفا گفت: در حال حاضر علی رغم اقدامات صورت گرفته ۳۰۰ شهر در نقطه سربه‌سر منابع آبی قرار دارند، به طوری که اگر تعمیرات تاسیسات طولانی شود با مخازن خالی رو به رو خواهیم شد.

رحیم میدانی با بیان این که برای تامین آب شرب نیازمند تدابیر گوناگونی هستیم، اظهار کرد: صرف وجود آب پشت سدها نمی‌تواند گزینه اطمینان برای تامین آب کشور باشد، چرا که باید به تعمیر تاسیسات و پروژه‌های جدید نیز توجه شود.

وی ادامه داد: به دلیل وجود محدودیت‌های منابع مالی نمی‌توان پروژه‌ها را طبق زمان بندی اجرا کرد، به همین دلیل در حال حاضر با شهرهایی دارای تنش آبی مواجه شدیم که باید اقدامات لازم برای خروج این شهرها از وضعیت فعلی صورت گیرد.

معاون وزیر نیرو در امور آب و آبفا با بیان این که حاشیه اطمینان ما برای تامین منابع آبی کم است، گفت: در اصفهان حتی می‌توان

قاطعانه گفت که از نقطه سر به سر نیز در مرحله‌ی پایین تر قرار گرفته‌ایم و کمبود منابع آب در این استان به طور جدی خودنمایی می‌کند.

میدانی اوج مصرف منابع آب را از ساعت ۱۶:۳۰ تا ۲۱ در روزهای عادی دانست و افزود: در روزهای تعطیل از ساعت ۱۰ تا ۱۴ نیز اوج مصرف را شاهد هستیم.

وی تصریح کرد: اگر تمام سدهای کشور نیز پر باشد، اما میزان مصرف از حد استاندارد افزایش یابد تاسیسات نمی‌تواند آب را به دست مشترکان برساند که همین مساله موجب کاهش منابع آبی می‌شود.